

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 17. novembrī (*)

Regula (EK) Nr. 1346/2000 – Maksātnespējas procedūras – Teritoriālas maksātnespējas procedūras uzsākšana – Piemērojamā valsts tiesību aktā, kas nepieļauj uzsākt galveno maksātnespējas procedūru, noteiktie nosacījumi – Kreditors, kurš ir tiesīgs lūgt uzsākt teritoriālu maksātnespējas procedūru

Lieta C-112/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hof van Cassatie* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 4. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 1. martā, tiesvedībā

Procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen

pret

Zaza Retail BV.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Tizzano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits, Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kassel*] un M. Bergere [*M. Berger*] (referente),

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 31. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Zaza Retail BV* vārdā – M. Kordeveners [*M. Cordewener*], *advocaat*,
- Grieķijas valdības vārdā – M. Mikelogjanaki [*M. Michelogiannaki*], Z. Hadzipavlu [*Z. Chatzipavlou*] un K. Georgiadis [*K. Georgiadis*], pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – R. Trousterss [*R. Troosters*] un S. Petrova [*S. Petrova*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula”) 3. panta 4. punkta a) un b) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen* (Antverpenes, Beļģija, Apelāciju tiesas ģenerālprokurors) un *Zaza Retail BV* (turpmāk tekstā – “*Zaza Retail*”), sabiedrību, kas dibināta saskaņā ar Nīderlandes tiesībām Amsterdamā (Nīderlande), saistībā ar minētā ģenerālprokurora celto prasību atzīt par maksātnespējīgu *Zaza Retail* Beļģijā piederošo uzņēmumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas preambulas divpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

“Šī regula ļauj sākt galvenās maksātnespējas procedūras dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs. Šīm procedūrām ir vispārēja darbības joma, un to mērķis ir aptvert visus parādnieka aktīvus. Lai aizsargātu dažādas intereses, šī regula ļauj sākt sekundāro procedūru, kas notiktu līdztekus galvenajai procedūrai. Sekundāro procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Sekundārās procedūras darbība attiecas tikai uz šajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Obligātas koordinācijas noteikumi galvenajā procedūrā atbilst vajadzībai pēc vienotības Kopienā.”

4 Regulas preambulas septiņpadsmitajā apsvērumā ir paredzēts:

“Pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas tiesības lūgt atklāt maksātnespējas procedūru dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums, būtu piešķiramas vienīgi vietējiem kreditoriem un vietējā uzņēmuma kreditoriem vai vienīgi lietās, kurās galveno procedūru nevar sākt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. Šā ierobežojuma iemesls ir tāds, ka pēc iespējas ir jāierobežo lietas, kurās teritoriālās maksātnespējas procedūras pieprasa pirms galvenās maksātnespējas procedūras. [...]”

5 Regulas 3. pantā, kurš attiecas uz starptautisko piekritību, ir noteikts:

“1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. [...]”

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādā dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

[..]

4. Šā panta 2. punktā minētās teritoriālās maksātnespējas procedūras var sākt pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas saskaņā ar 1. punktu tikai:

a) ja maksātnespējas procedūras saskaņā ar 1. punktu nevar sākt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs;

vai

b) ja teritoriālo maksātnespējas procedūru sākšanu pieprasa kreditors, kura domicils [dzīvesvieta], parastā uzturēšanās vieta vai juridiskā adrese atrodas dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas uzņēmums, vai kura prasījums rodas šā uzņēmuma darbības dēļ.”

6 Regulas 29. pantā par tiesībām pieprasīt sekundārās procedūras sākšanu ir paredzēts:

“Sekundārās procedūras sākšanu var pieprasīt:

a) galvenās procedūras likvidators;

b) visas citas personas, kuras ir pilnvarotas pieprasīt sākt maksātnespējas procedūras saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tiek prasīta sekundārās procedūras sākšana.”

Valsts tiesības

7 1997. gada 8. augusta Likuma par bankrotu (1997. gada 28. oktobra *Belgisch Staatsblad*, 28562. lpp.), tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2002. gada 4. septembra likumu (2002. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 42928. lpp.), 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja komersanta, kuram ir uzņēmums Beļģijā, galveno interešu centrs atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī, tas var tikt atzīts par bankrotējušu atbilstoši Regulas normām [..].”

8 Minētā likuma 6. pantā ir noteikts:

“Neskarot likuma par mierizlīgumu normas, bankrots tiek pasludināts ar komerclietu tiesas, kura lietu izskata, pamatojoties uz paša komersanta pieteikumu vai arī pamatojoties uz viena vai vairāku kreditoru, prokuratūras, 8. pantā minētā pagaidu administratora vai arī – 3. panta 1. punktā minētajā gadījumā – galvenās procedūras likvidatora pieprasījumu, spriedumu.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

9 2006. gada 14. novembrī *Procureur du Roi* [Beļģijas Karalistes prokuratūra] pieprasīja *Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren* [Tongerenas Pirmās instances tiesai] (Beļģija) pasludināt par bankrotējušu *Zaza Retail*, kuras galveno interešu centrs atrodas Amsterdamā (Nīderlande), piederošu uzņēmumu.

10 Šajā brīdī Nīderlandē pret *Zaza Retail* maksātnespējas procedūra vēl nebija uzsākta.

11 Ar 2008. gada 4. februāra spriedumu *Rechtbank van koophandel te Tongeren* (Beļģija) pasludināja *Zaza Retail* par bankrotējušu.

12 Ar 2008. gada 9. oktobra spriedumu *Hof van beroep te Antwerpen* grozīja *Rechtbank van koophandel te Tongeren* spriedumu un konstatēja, ka nedz minētā *rechtbank*, nedz arī pati *Hof van beroep* neesot starptautiskās piekritības, lai lemtu par pieteikumu uzsākt teritoriālo maksātnespējas procedūru attiecībā uz *Zaza Retail*, ņemot vērā uzņēmumu, kurš tai piederēja Beļģijā.

13 Prokuratūra par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Hof van Cassatie*. Tā norādīja, pirmkārt, ka Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā izmantoto jēdzienu “kreditors” nevar interpretēt šauri un ka arī prokuratūra var pieprasīt bankrota procedūras uzsākšanu. Šādi rīkojoties prokuratūra īstenojot vispārējo interešu aizsardzības funkciju un iestāžu vai privāto kreditoru bezdarbības gadījumā rīkojas to vietā. Otrkārt, prokuratūra apgalvoja, ka Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir piemērojams arī bankrota procedūras uzsākšanas pieteikumam, ko iesniegusi prokuratūra, jo, ja tai nebūtu kompetences iesniegt šo pieteikumu, tā nevarētu panākt galvenās procedūras uzsākšanu Nīderlandē – valstī, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs.

14 Šajos apstākļos *Hof van Cassatie* nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā norādītais jēdziens “ar [...] nosacījumiem” ietver arī nosacījumus, kas attiecas uz personas – kā, piemēram, citas dalībvalsts prokuratūras – maksātnespējas procedūras pieteikuma iesniegšanai vajadzīgo statusu vai šim nolūkam vajadzīgo interesi, vai arī šie nosacījumi attiecas tikai uz materiāliem šādas procedūras uzsākšanas un īstenošanas nosacījumiem?”

2) Vai Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā norādīto jēdzienu “kreditors” var interpretēt plaši, kā rezultātā dalībvalsts iestāde, kas atbilstoši valsts, kurai tā pieder, tiesībām ir atbildīga par maksātnespējas procedūras uzsākšanas pieteikuma iesniegšanu un pārstāv vispārējās intereses un kreditoru kopumu, izskatāmajā gadījumā var tiesiski saistoši pieteikt teritoriālās maksātnespējas procedūras uzsākšanu atbilstoši Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktam?”

3) Ja jēdziens “kreditors” ietver arī valsts iestādi, kas ir atbildīga par maksātnespējas procedūras uzsākšanas pieteikuma iesniegšanu, vai Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta piemērošanai ir vajadzīgs, lai šī valsts iestāde pierādītu, ka tā rīkojas kreditoru interesēs, kuru dzīvesvieta, juridiskā adrese vai parastā uzturēšanās vieta ir šīs valsts iestādes valstī?”

15 Paralēli Beļģijā uzsāktajai maksātnespējas procedūrai Nīderlandē *Zaza Retail* tika atzīta par bankrotējušu ar Amsterdamas tiesas 2008. gada 8. jūlija nolēmumu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

16 Pirms prejudiciālo jautājumu izvērtēšanas ir jāatgādina Regulas ieviestā sistēma.

17 Regulas 3. pantā ir paredzētas divu veidu maksātnespējas procedūras. Atbilstoši šī panta 1. punktam dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, kompetentās tiesas sāktajai maksātnespējas procedūrai, saukta par “galveno maksātnespējas procedūru”, ir vispārēja iedarbība, jo tā attiecas uz tiem parādnieka aktīviem, kuri atrodas visās tajās dalībvalstīs, kurās ir piemērojama Regula. Ja vēlāk procedūru atbilstoši šī panta 2. punktam var sākt tās dalībvalsts, kurā parādniekam ir uzņēmums, kompetentā tiesa, šīs procedūras, sauktas par “sekundāro procedūru” vai “teritoriālo procedūru”, iedarbība aprobežojas ar tiem parādnieka aktīviem, kuri atrodas šīs pēdējās minētās valsts teritorijā (šajā ziņā skat. 2006. gada 2. maija spriedumu lietā C-341/04 *Eurofood IFSC*, Krājums, I-3813. lpp., 28. punkts, un 2010. gada 21. janvāra spriedumu lietā C-444/07 *MG Probud Gdynia*, Krājums, I-417. lpp., 22. punkts).

18 Sekundārās vai teritoriālās procedūras uzsākšana ir pakļauta dažādiem nosacījumiem atkarībā no tā, vai ir vai nav uzsākta galvenā procedūra. Pirmajā gadījumā procedūra tiek kvalificēta kā “sekundārā procedūra” un tiek reglamentēta Regulas III nodaļas normās. Otrajā gadījumā procedūra tiek kvalificēta kā “neatkarīga teritoriālā procedūra”, un tās uzsākšanas gadījumi ir noteikti šīs regulas 3. panta 4. punktā. Šajā normā ir paredzētas divas situācijas, proti, pirmkārt, situācija, kurā nav iespējams uzsākt galveno procedūru sakarā ar dalībvalsts, kurā parādniekam ir tā galveno interešu centrs, tiesību normās paredzētajiem nosacījumiem, un, otrkārt, situācija, kurā teritoriālās procedūras uzsākšanu dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas parādnieka uzņēmums, pieprasa noteikti kreditori, kuriem ir īpaša saikne ar šo teritoriju.

19 Ar saviem prejudiciālajiem jautājumiem iesniedzējtiesa lūdz Tiesu precizēt šajās divās pēdējās minētajās situācijās piemērojamo tiesisko regulējumu.

Par pirmo jautājumu

20 Ar savu pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai jēdziens “ar [...] nosacījumiem”, kas norādīts Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā, kurā ir atsauce uz nosacījumiem, kas atbilstoši dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, tiesību aktiem neļauj uzsākt galveno maksātnespējas procedūru šajā valstī, ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst tikai pamatnosacījumi par parādnieka statusu, vai tajā ietilpst arī nosacījumi par to personu statusu, kurām ir tiesības pieprasīt šādas procedūras uzsākšanu.

21 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkts attiecas uz gadījumu, kurā galveno maksātnespējas procedūru “nevar sākt”. Savukārt Regulas preambulas septiņpadsmitajā apsvērumā ir norādīta situācija, kurā šādu procedūru “nevar sākt” saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. No šiem tekstiem izriet, ka neiespējamībai uzsākt galveno procedūru ir jābūt objektīvai un tā nedrīkst būt mainīga atkarībā no īpašiem apstākļiem, kādos šādas procedūras uzsākšana tiek pieprasīta.

22 Šāda izpratne atbilst Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta mērķim, kurš, kā izriet no tās preambulas septiņpadsmitā apsvēruma, ir pēc iespējas ierobežot lietas, kurās neatkarīgā teritoriālā maksātnespējas procedūra var tikt pieprasīta pirms galvenās maksātnespējas procedūras. Lai arī ar Regulu ieviestā sistēma atļauj galvenās procedūras un sekundāro procedūru līdzāspastāvēšanu, tomēr tam, kā ir uzsvērts regulas preambulas divpadsmitajā apsvērumā, jānotiek, ievērojot obligātās koordinācijas noteikumus, kuru mērķis ir nodrošināt vajadzīgo vienotību Savienībā. Šādu koordināciju nevar nodrošināt, kamēr nav uzsākta galvenā procedūra.

23 Kā norādījušas *Zaza Retail*, Grieķijas valdība un Eiropas Komisija, neiespējamība uzsākt galveno procedūru var rasties sakarā ar parādnieka statusa raksturu, kas izslēdz iespēju, ka pret parādnieku varētu tikt uzsākta maksātnespējas procedūra. Kā atbilstošu piemēru tās norāda situāciju, kad dalībvalsts, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, tiesību aktos paredzētajos nosacījumos ietilpst komersanta statuss, kāda parādniekam nav, vai arī situāciju, kad parādnieks ir valsts uzņēmums, kurš saskaņā ar tiesību aktiem nevar tikt atzīts par maksātnespējīgu.

24 Turpretī neiespējamība uzsākt galveno maksātnespējas procedūru nedrīkst rasties tikai tādēļ, ka tādai noteiktai personai kā dalībvalsts, kuras teritorijā ir parādnieka uzņēmums, prokuratūras pārstāvis saskaņā ar dalībvalsts, kurā atrodas parādnieka galvenais interešu centrs, tiesību aktiem nav vajadzīgā statusa, lai šajā pēdējā minētajā dalībvalstī pieprasītu galvenās procedūras uzsākšanu. Tā kā netiek apstrīdēts, ka citas personas, tostarp kreditori, ir tiesīgas iesniegt šādu pieteikumu, no tā izriet, ka galvenās procedūras uzsākšana katrā ziņā ir iespējama.

25 Tas tā ir izskatāmajā pamata lietā, jo no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *Zaza Retail* Nīderlandē par bankrotējušu ir atzīta ar Amsterdamas tiesas 2008. gada 8. jūlija nolēmumu.

26 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens “ar [...] nosacījumiem”, kas norādīts Regulas 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā, kurā ir atsauce uz nosacījumiem, kas atbilstoši dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, tiesību aktiem neļauj uzsākt galveno maksātnespējas procedūru šajā valstī, ir interpretējams tādējādi, ka tajā neietilpst nosacījumi, kas dažas noteiktas personas izslēdz no to personu loka, kurām ir tiesības pieprasīt šādas procedūras uzsākšanu.

Par otro jautājumu

27 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai jēdzienu “kreditors”, kas norādīts Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā un kas tiek izmantots, lai apzīmētu to personu loku, kuras ir tiesīgas pieprasīt neatkarīgas teritoriālās procedūras uzsākšanu, var tikt interpretēts tādējādi, ka tajā ietilpst dalībvalsts iestāde, kuras uzdevums atbilstoši šīs valsts tiesību aktiem ir rīkoties vispārējās interesēs un nodrošināt kreditoru kopuma interešu [ievērošanu].

28 Pirmām kārtām ir jānorāda, ka Regulā jēdziens kreditors nav definēts.

29 Turklāt jāatgādina arī, ka iepriekš šī sprieduma 21. un 22. punktā izklāstīto iemeslu dēļ neatkarīgas teritoriālās procedūras uzsākšanas nosacījumi atbilstoši Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktam arī ir izprotami šauri.

30 Šī ierobežojošā pieeja izriet no minētā panta normu un 29. panta par tiesībām pieprasīt sekundārās procedūras sākšanu normu salīdzinājuma. 29. pantā šīs tiesības tiek piešķirtas galvenās maksātnespējas procedūras likvidatoram, kā arī jebkurai personai vai iestādei, kurai šādas tiesības ir atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiek iesniegts uzsākšanas pieteikums, turpretī Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā šo personu loks, kurām ir tiesības rīkoties, ir ierobežots ar dažiem noteiktiem kreditoriem, kuriem ir īpaša saikne ar dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas konkrētā parādnieka uzņēmums. Runa ir par kreditoriem, kuru juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī, kā arī šī uzņēmuma kreditoriem.

31 Attiecībā uz Beļģijas prokuratūru ir jānorāda, kā to dara arī Komisija, ka, nepastāvot jebkādiem prasījumiem, kas izvirzāmi pret parādnieka īpašumu, [šī prokuratūra] maksātnespējas procedūru jēdziena izpratnē nav kreditors ierastajā nozīmē.

32 No iesniedzējtiesas nolēmuma tik tiešām izriet, ka prokuratūras uzdevums šo procedūru ietvaros ir rīkoties vispārējās interesēs. Šis valsts iestādes rīcība atbilst vajadzībai laikus reaģēt attiecībā uz grūtībā nonākušu uzņēmumu, attiecīgajā gadījumā novēršot parādnieku un tā kreditoru bezdarbību. Lai arī nevar izslēgt, ka prokuratūras rīcība noteiktos gadījumos var kalpot kreditoru kopuma vai vismaz dažu no tiem interesēm, šķiet, ir skaidrs, ka šī iestāde nerīkojas nedz kā kreditors, nedz kā kreditoru kopuma pārstāvis. Iesniedzējtiesas nolēmumā ir skaidri norādīts, ka Beļģijas tiesību aktos prokuratūra nerīkojas nedz kreditoru vārdā, nedz to interesēs.

33 Ņemot vērā, ka Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams šauri, valsts iestāde, kura rīkojas, ievērojot šos nosacījumus, šīs normas izpratnē nevar tikt pielīdzināta kreditoram un līdz ar to tikt iekļauta to personu lokā, kuras ir tiesīgas pieprasīt teritoriālās maksātnespējas procedūras uzsākšanu.

34 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka jēdzienu “kreditors”, kas norādīts Regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā un kas tiek izmantots, lai apzīmētu to personu loku, kuras ir tiesīgas pieprasīt neatkarīgas teritoriālās procedūras uzsākšanu, ir interpretējams tādējādi, ka tajā neietilpst dalībvalsts iestāde, kuras uzdevums atbilstoši šīs valsts tiesību aktiem ir rīkoties vispārējās interesēs, bet kura nerīkojas nedz kā kreditors, nedz arī kreditoru vārdā vai to interesēs.

Par trešo jautājumu

35 Ņemot vērā atbildi uz otro jautājumu, uz trešo jautājumu atbilde nav jāsniedz.

Par tiesāšanās izdevumiem

36 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) jēdziens “ar [..] nosacījumiem”, kas norādīts Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā, kurā ir atsauce uz nosacījumiem, kas atbilstoši dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, tiesību aktiem neļauj uzsākt galveno maksātnespējas procedūru šajā valstī, ir interpretējams tādējādi, ka tajā neietilpst nosacījumi, kas dažas noteiktas personas izslēdz no to personu loka, kurām ir tiesības pieprasīt šādas procedūras uzsākšanu;
- 2) jēdzienu “kreditors”, kas norādīts minētās regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā un kas tiek izmantots, lai apzīmētu to personu loku, kuras ir tiesīgas pieprasīt neatkarīgas teritoriālās procedūras uzsākšanu, ir interpretējams tādējādi, ka tajā neietilpst dalībvalsts iestāde, kuras uzdevums atbilstoši šīs valsts tiesību aktiem ir rīkoties vispārējās interesēs, bet kura nerīkojas nedz kā kreditors, nedz arī kreditoru vārdā vai to interesēs.

[Paraksti]